Un avió DC-6 a l'Albera

tragèdia Quatre tripulants d'una aeronau van morir en estavellar-se l'aparell tot apagant foc ara fa trenta anys i les restes de l'avió continuen i continuaran per sempre al bosc

El lloc on hi ha l'avió forma part de la ruta de la geocerca

Un cotxe que es va cremar al Pertús va ser l'inici del gran foc

Un avió DC-6 francès adaptat per a l'extinció d'incendis es va estavellar al puig de les Canals, al massís de l'Albera, el 19 de juliol de 1986, mentre treballava per apagar un gran foc que cremava per tot l'Alt Empordà, i les restes de l'aparell continuen al lloc de la tragèdia, que va causar la mort dels quatre tripulants. A pocs metres, arran de la pista forestal una placa, difícil de llegir perquè l'escriptura és sobre un marbre virolat, recorda el sacrifici dels quatre homes que anaven a l'avió i que van morir quan es va estavellar: el pilot Jean Pierre Davenat, el copilot Jacques Ogier, el mecànic Roland Denard i l'ajudant Jack Le Bel.

Durant uns anys, per l'aniversari, les víctimes van ser homenatjades per les autoritats d'un i altre costat de la frontera al lloc del sinistre, d'un accés complicat a través d'una pista forestal transitable només amb vehicles tot terreny. Trenta anys després, ja no hi ha visites oficials per recordar els morts, però l'avió que conserva la seva estructura, tot i que va quedant camuflat enmig del bosc de roures regenerat després del foc, rep moltes visites i fins i tot s'ha convertit en un amagatall dels tresors dels practicants de la geocerca, una mena de gimcana amb GPS, un joc que consisteix a amagar objectes en punts marcats amb les coordenades de geolocalització que després han de trobar els altres jugadors. És evident que els negociants de ferralla també han visitat el DC-6 estrellat però són poques les peces que s'han pogut endur. Per les seves dimensions i per les característiques del terreny, és impossible retirar les restes de l'avió, que està condemnat a quedar-se per sempre a l'Albera com a testimoni de la tragèdia que es va esdevenir un dia que l'Empordà va cremar per tots costats.

Aquell foc, el té ben gravat a la memòria Fèlix Carreras Compte. Ara és jubilat però el juliol de 1986 era el cap dels bombers de la Jonquera i al cap de tres dies sense dormir, exhaust, un cop de mànega el va fer caure estossat a terra i es va despertar al cap de tres dies a l'hospital.

El foc que havia d'esdevenir tràgic va començar en territori francès, per culpa d'un cotxe que es va cremar al costat del camp de futbol del Pertús. La tramuntana bufava fort i va empènyer les flames i el foc es va descontrolar i va començar a avançar cap al sud. Els francesos hi van enviar el DC-6, que va sortir de la base de Marinhan, a prop de Marsella. Era un avió comercial que havien adaptat per a l'extinció del foc i tenia una capacitat per transportar 12.000 litres d'aigua, el doble del que poden dur els Canadair, els avions concebuts expressament per apagar focs. L'avió va fer una ruixada a l'Albera i, quan anava a enlairar-se per superar el morro del puig de les Canals, una bufada del vent que tenia de cara el va desestabilitzar i el morro va quedar encastat contra unes roques. Li faltaven ben pocs metres per superar-les.

L'accident de l'avió, carregat de combustible i d'oli, va provocar un nou focus de foc al massís de l'Albera i encara

va acabar de complicar més la situació i ni durant la nit es va poder aturar l'avançada de les flames, que van fer tallar l'autopista i l'N-II, van travessar tot el poble de Cantallops, van envoltar la duana, van fer desallotjar pobles sencers i van deixar Cadaqués aïllada.

No hi havia mitjans humans ni materials per sufocar el foc, que encara va cremar durant hores. Amb la perspectiva del temps, el veterà bomber Fèlix Carreras vaticina que si actualment es tornessin a confluir les circumstàncies que van provocar aquell gran foc seria menys probable que s'escapés, però la manca de mitjans encara és un problema que podria dificultar l'extinció. Actualment el parc de bombers de la Jonquera, exposa Carreras, disposa de dos vehicles que han de cobrir un total d'onze poblacions. És poc. Fa dues dècades, quan el cos de bombers de les comarques gironines era comandat per Toni Güell, va optar per l'estratègia de repartir, sobretot a l'estiu, els efectius, comptant els voluntaris, a diferents pobles per tenir una capacitat de reacció més ràpida. El sistema era efectiu però tenia un problema: els costos eren elevats i per això l'administració va optar per fórmules més barates.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 22-08-2016 Pàgina 6

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/997256-un-avio-dc-6-a-lalbera.html